

и умръ слѣдъ нѣколко седмици. Архіепископъ *Босекъ* бѣше въ путь за Моравіја да обяви кралевско-то обявленіе. Той бѣше пріель хапове, които го гониха да скочи отъ кола-та, нъ при това, той ся улови съ една кракъ и повреди ся вътрѣшно така, щото ся наду, пръснѫ ся и умръ. *Радоцкій* ся возеше въ шайна, въ кој-то имаше двѣ копія при себе си. Шайна-та ся преобърнѫ и едно отъ копія-та му прободи кръстъ-тъ така що-то на третый день умръ. *Пута* отъ Свиховъ бѣше въ Наби въ палата си въ врѣме когато наближи силенъ гърмежъ, той тогава отъ страхъ побѣгнѫ въ стаж-тѫ си и заключи вратата слѣдъ себе си. Понеже не излѣзваше дълго врѣме, и не отваряше на хлопаніе-то на слугите, отвориха вратата-та съ силѫ. Четыри отъ присѫтствующи-тъ благородни влѣзнаждѫ; но два отъ тѣхъ скоро пакъ излѣзохѫ, отидохѫ и заржчахѫ единъ кивуръ кой-то да е излѣпенъ добре съ смолѫ, тѣй що-то никой не знаеше на здраво какво ся е случило. Баронъ отъ *Неухаусъ* на ловъ-тъ паднѫ отъ кола-та и коня-та го нарашиха така, щото умръ отъ ранж-тѫ. Докторъ *Августинъ* единъ адвокатинъ, кой-то въ едно лѣжливо списаніе ся трудеше да оклѣвети Братія-та, умръ въ сѫщото врѣме въ Олмюцъ надъ вечерїж-тѫ си внезапно. Скори-тъ и страшни смъртни случаи на нѣколко отъ най-вѣрлы-тъ врагове, обърихѫ вниманіе-то върху себе си, и дадохѫ поводъ на пословицѣ-тѫ която ся чюваше чисто въ това врѣ-